

پیش‌گفتار

با آغاز قرن بیستم قوانین اساسی وراثت کشف شد، این قوانین که به نام کاشف آن‌ها یعنی «مندل^۱» معروف گشت. اساس کار مندل بر روی آمیزش نخود فرنگی‌ها با خصوصیات متقابل مانند شکل دانه (صاف با چروکیده) و رنگ دانه (زرد با سبز) شکل غلاف (متورم با چروکیده) و طول ساقه (بلند با کوتاه) استوار بود، نتایج کار مندل به دلیل انتخاب صفات متقابل فوق از اهمیت زیادی برخوردار است.

بلافاصله پس از بازنگری قوانین مندل، متخصصین ژنتیک در صدد بررسی ساختمان شیمیایی و عمل ژن برآمدند، با این حال به علت عدم شناخت ساختمان شیمیایی ژن، پیشرفت قابل توجهی صورت نگرفت و این در حالی بود که در آن زمان می‌دانستند که در ساختمان کروموزوم، اسید نوکلئیک و پروتئین وجود دارند. یکی از فرضیه‌های اصلی در آن زمان این بود که ژن‌ها باید بتوانند به نحوی همانند سازی نمایند بدین ترتیب می‌بایست در اثر همانندسازی کروموزوم‌ها، ژن‌های موجود در آن‌ها نیز دقیقاً همانند سازی شوند ولی بحث بر سر این بود که چگونه مولکول پیچیده‌ای چون DNA ^۲ می‌تواند در اثر همانندسازی مولکول‌های کاملاً یکسانی پدید آورد در سال ۱۹۷۲ برای اولین بار برگ^۳ از دانشگاه استنفورد قطعات مولکول DNA را به هم وصل نمود، سال بعد کوهن^۴ و بویر^۵ توانستند قطعه‌ای از کروموزوم‌های کوچک باکتری (پلاسمید) را به درون کروموزوم سلول دیگر انتقال دهند که این روش به نام نو ترکیبی DNA خوانده می‌شود. این تحقیقات و پژوهش‌های مشابه نظر دانشمندان علوم دیگر را در مورد

Gregor Mendel .^۱
DeomyribonucleicAcid .^۲
D.Berg .^۳
S.Cohen .^۴
H.Boyer .^۵

بررسی همانندسازی *DNA* جلب کرد و سؤال اینگونه بود که آیا زمان های همانندسازی *DNA* را می توان در تابعی حقیقی بیان کرد یا خیر؟ یا اینکه در یک زمان ثابت t چه طولی از *DNA* در مکانیزم همانندسازی شرکت می کند و آیا این طول را می توان فرمول بندی کرد یا خیر؟ هال^۱ و جانسون^۲ در بررسی خود توانستند تابع توزیعی برای میانگین طول *DNA* ارائه دهند. سپس واندربی و شپ^۳ تابع دیگری ارائه کردند که توزیع حدی آن توزیعی برای زمان تکمیل همانندسازی است.

هدف ما از این پژوهش بررسی توزیع حدی پواسون در زمان تکمیل همانندسازی و یافتن توزیعی حدی برای احتمال پوشش فاصله $[0, y]$ از طول *DNA* بر اساس روش هال و جانسون است.

فصل اول

مولکول DNA

وهمانند سازی آن

مقدمه

با روشن شدن انتقال اطلاعات وراثتی توسط مولکول DNA¹، توجه محققین به بررسی آن معطوف گردید، تعیین ساختمان اولیه و سه بعدی این مولکول تا حدی چگونگی انتقال اطلاعات و همانندسازی آن را نشان داد.

ابتدا این نگرانی وجود داشت که شاید مولکول DNA ساختمان پیچیده و غیر عادی داشته باشد ولی بزودی معلوم شد که این مولکول به صورت مارپیچ مضاعف بوده و ساختمان سه بعدی ژنها مشابه به یکدیگر هستند و تنها تفاوت آنها در مورد تعداد و توالی نوکلئوتیدی تشکیل دهنده یک ژن می باشد.

با وجود این امروزه ملاحظه می شود که ساختمان DNA چندان ساده نیست، مثلاً برخلاف اکثر مولکول های DNA که به صورت مارپیچ مضاعف می باشند و علی‌رغم اینکه چرخش مارپیچ مولکول DNA به صورت راستگرد است ولی چرخش بعضی از مناطق آن مارپیچ چپگرد می باشند.

به علاوه همه مولکول های DNA در جانداران خطی نیستند، و برخی حلقوی اند، از طرف دیگر در اثر پیچ خوردن مولکولهای DNA به دور پروتئین های هسته ای خاصی، اشکال پیچیده ای به نام ابر مارپیچ به وجود می آیند، که ممکن است این پیچ خوردگی های ثانویه، ساختمان مارپیچ مضاعف را به گونه ای تغییر دهند که سبب باز شدن دو رشته فوق و به وجود آوردن نواحی تک رشته ای گردد.

در آغاز به نظر می رسید که ساختمان های پیچیده تر DNA اشکال فرعی هستند ولی به زودی مشخص شد که فراوانی این ساختمانها بسیار بیشتر از حدی است که فرعی تلقی شوند، بنابراین

¹. توسط آزمایش - Avery - Macleod

ساختار فضایی DNA نه تنها به صورت نسبتاً ساده مارپیچ مضاعف نیست بلکه در برهمکنش های خود با پروتئین ها اشکال ساختمانی پیچیده تری بوجود می آورد که با درک علت ایجاد چنین ساختمان هایی می توان تا حدی نقش DNA در کنترل حیات را پی برد.

۱-۱- کشف DNA بعنوان ماده وراثتی [منبع ۱۵]

فردریک میشر^۱ در سال ۱۸۶۹ از هسته گلبول های سفید موادی جدا کرد که نوکلئین^۲ نامید و پس از بررسی توسط آلمن^۳ نوکلئیک اسید نام گرفت. گریت^۴ و اوری^۵ با مطالعه بر روی دو نوع دیپلو کوکوس نمونیا نشان داد که عامل تغییر شکل باکتری بدون کپسول به باکتری کپسول دار نوعی نوکلئیک اسید یعنی DNA است. هرشی^۶ و چس^۷ در سال ۱۹۵۲ طی یک سری آزمایشها نشان دادند که اسید نوکلئیک در وراثت ویروسی ها نقش دارد.

۱-۲- نقش و اهمیت زیستی نوکلئیک اسیدها [منبع ۱۲]

۱- دارای اطلاعات وراثتی اند یعنی اطلاعات ورموز وراثت و ژنتیک را در خود دارند

۲- ناقل اطلاعات وراثتی از نسلی به نسل دیگر

۳- بیان اطلاعات وراثتی به صورت پروتئین

۱-۳- ترکیب و ساختار نوکلئیک اسید

برحسب نوع قندی که آنها به کار می رود به دو دسته تقسیم می شوند.

۱. Friedeich Meisher

۲. Nuclein

۳. Altman

۴. Griffith

۵. Oree

۶. A.d.hershey

۷. M.W.chase

۱- داکسی ریبونوکلئیک اسید^۱ یا DNA دارای قند ریبوز

۲- ریبونوکلئیک اسید^۲ یا RNA دارای قند ریبوز

DNA عمدتاً در هسته سلول و کمی در میتوکندری و کلروپلاست های سلول نیز یافت می شوند ولی RNA هم در هسته و هم در سیتوپلاسم سلول جای دارد. سلول های جانداران حاوی هر دو نوع نوکلئیک اسید (DNA یا RNA) را دارند.

۳-۱ ترکیب و ساختار نوکلئک اسید [منبع ۷، ۸، ۴۶]

هر نوکلئیک اسید از واحدهایی به نام نوکلئوتید^۳ ساخته می شود و هر نوکلئوتیدها از سه بخش ساخته می شوند: نوعی باز حلقوی نیتروژن دار (پورین^۴ یا پیریمیدین^۵) نوعی قند پنج کربنه (داکسی ریبوز در DNA و ریبوز در RNA) و گروه های فسفات.

اتصال قند ۵ کربنه به باز آلی نیتروژن دار ترکیبی به نام نوکلئوزید را بوجود می آورد این بیوند بین کربن ۱ قند پنج کربنه وازت ۱ در باز پیریمیدین و ازت ۹ در بازهای پورینی صورت می گیرد. نوکلئوزیدها بر حسب قندها کربنی که دارند دو دسته تقسیم می شوند:

- ۱- ریبونوکلئوزیدها که در RNA وجود دارند شامل: آدنوزین، گوانوزین، اوریدین و سیتیدین
- ۲- داکسی ریبونوکلئوزیدها که در DNA وجود دارند شامل: داکسی آدنوزین، داکسی گوانوزین، داکسی سیتیدین و داکسی تیمیدین اتصال نوکلئوزید به گروه فسفات نوکلئوتید را بوجود می آورد. که روی کربن ۵ قند یک یا دو یا سه گروه فسفات قرار می گیرد که به ترتیب نوکلئوزید ۵ مونوفسفات، نوکلئوزید ۵ دی فسفات و نوکلئوزید تری فسفات را می سازد .

۱ . Deoxyribonucleic Acid

۲ . Ribonucleic Acid

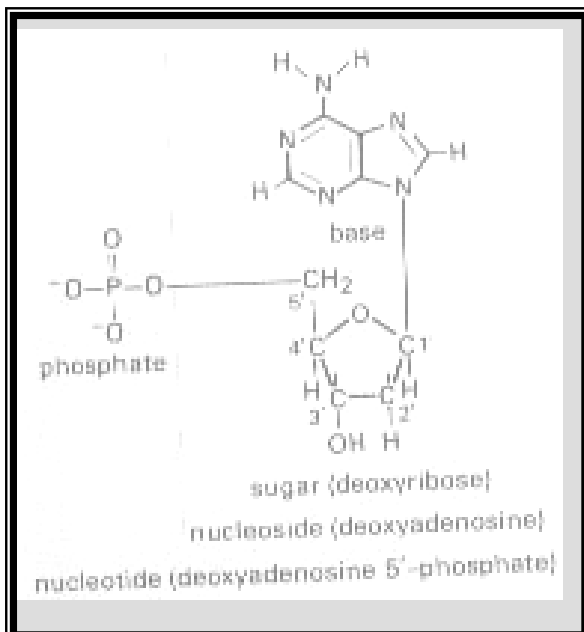
۳ . NUCLEOTIDE

۴ . PURINE

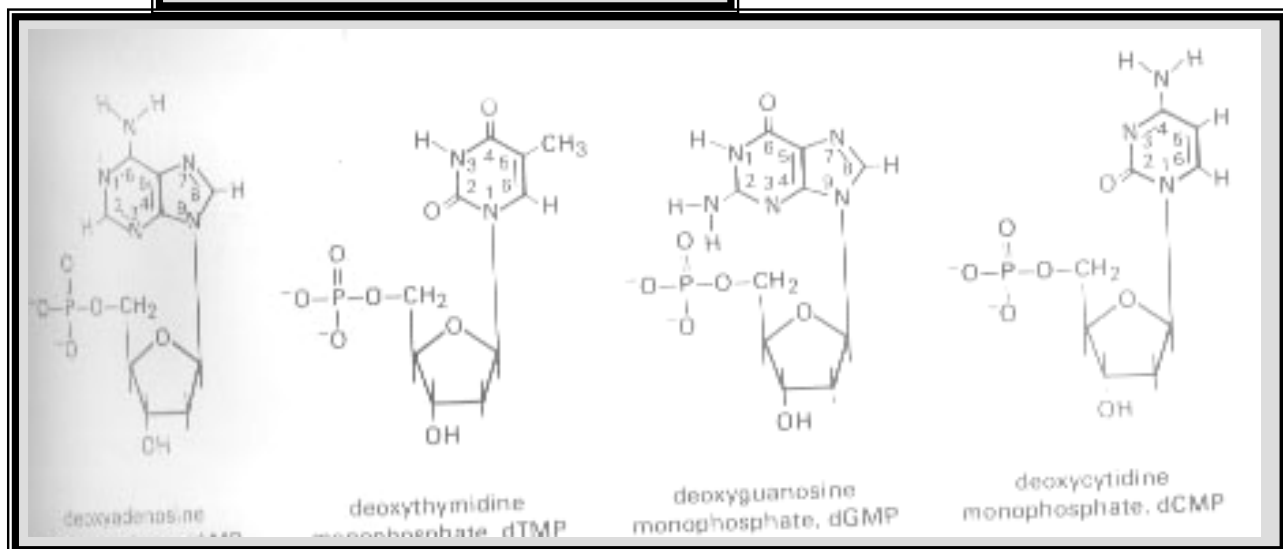
۵ . PYRIMIDINE

اتصال نوکلئوتیدها داکسی ریبوز به وسیله پیوند های کوالان فسفودی استر^۳ یک نوکلئوتید با ۵ نوکلئوتید دیگر صورت می گیرد و رشته پلی نوکلئوتید را می سازد.

داکسی ریبونوکلئوتیدها ی تشکیل دهنده DNA عبارتند از: داکسی آدنوزین مونوفسفات^۱ داکسی تیمیدین مونوفسفات^۲ داکسی گوانوزین مونوفسفات^۳ و داکسی سیتیدین مونوفسفات^۴.

شکل ۱-۱ ساختمان یک نوکلئوتید [منبع ۳۴]

شکل ۲-۱ انواع نوکلئوتیدهای DNA [منبع ۳۴]

۱. damp=deoxyadenosine5 monophosphate .

۲. dtmp=deoxythymidine5 monophosphate .

۳. dgmp=deoxyguanosine 5 monophosphate .

۴. dcmp=deoxycytidine 5 monophosphate .

۱-۴- انواع ساختمان های DNA [منبع ۸، ۱۶، ۹، ۴۶]

۱-۴-۱- ساختمان اول DNA: [منبع ۱۶]

توالی و ترتیب قرارگرفتن نوکلئوتیدها ساختمان اول DNA را می سازد که دارای خصوصیات

زیراست:

- نوکلئوتیدها به صورت توالی خطی به هم متصل می شوند.

- قند و فسفات یک درمیان در آن قرار می گیرند.

- پیوند فسفودی استر بین قند و فسفات

تشکیل می شود. (پیوند ۳ قند یک نوکلئوتید با ۵ قند

نوکلئوتید دیگر پیوند فسفودی استر نام دارد).

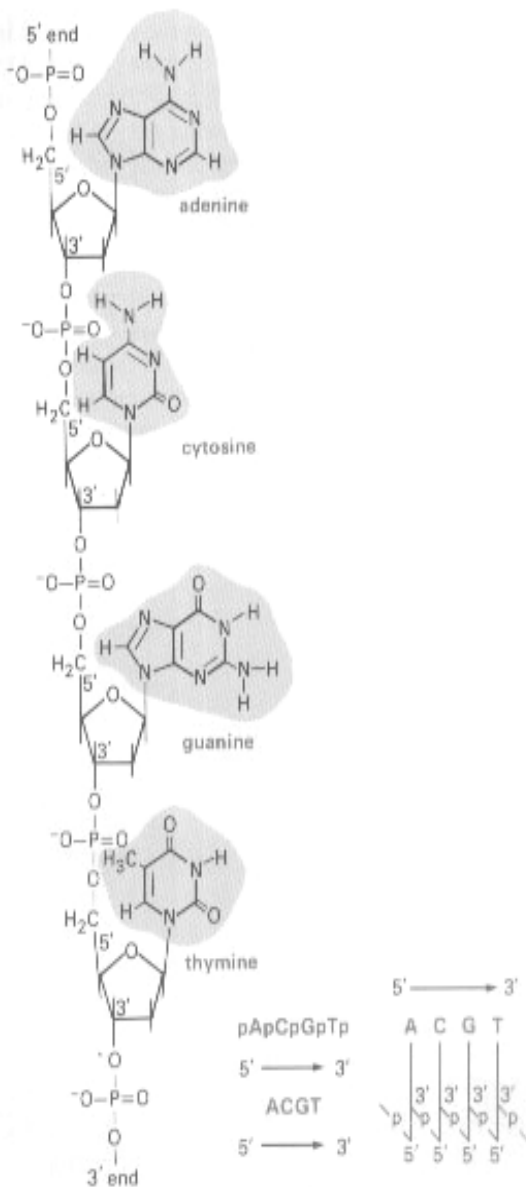
- در هر زنجیره پلی نوکلئوتید تمام هیدروکسیل های

۳ و فسفات های ۵ درگیر پیوند فسفودی استرند

به جز فسفات ۵ اولین انتهای ۵ نوکلئوتید و

هیدروکسیل ۳ آخرین نوکلئوتید (انتهای ۳)

شکل ۱-۳. تشکیل یک رشته پلی نوکلئوتید DNA

۱-۴-۲- ساختمان دوم DNA [منبع ۳۴،۲۵]

- مطالعات فرانکلین و ویلکینز^۱ با کمک تفرق اشعه ایکس ساختمان مارپیچ منظمی از DNA را نشان داد. مطالعات تجزیه کمی چارگاف^۲ نشان داد که مقدار باز آدئین (A) با تیمین (T) و مقدار باز گواتین (G) با سیتوزین (C) برابر است. واتسون و کریک نظریه ساختمان مارپیچ دورشته ای DNA را ارائه دادند: که در آن ساختمان دوم DNA را به صورت زیر شرح دادند: DNA مولکولی است که از دو زنجیره پلی نوکلئوتیدی ساخته شده است که حول محور فرضی پیچ خورده و به صورت مارپیچ^۳ دوتایی درآمده است.

- چرخش دورشته ای در مارپیچ جهت عقربه های ساعت (راستگرد) می باشد.

- دو زنجیره به صورت موازی و در جهت عکس^۴ یکدیگرند.

- بین بازآلی دورشته پیوند ضعیف هیدروژن وجود دارد به طوری که بین بازهای مکمل A و T دو پیوند هیدروژن و بین C و G پیوند هیدروژن وجود دارد. و هر چه تعداد C و G مولکول DNA ای بیشتر باشد نقطه ذوب^۵ مولکول DNA افزایش می یابد.

- جفت شدن بازهای مکمل باعث ثابت ماندن قطر DNA می شود. از این رو DNA ساختاری منظم و پایدار دارد.

- علاوه بر پیوند های هیدروژن بین جفت بازهای مکمل در رشته، تعامل های واندروالس و آبگریز بین بازهای موجود دو رشته نیز در پایداری مارپیچ دو رشته دخالت دارد.

FRANKLIN AND WILKINS . ۱
CHARGAFF . ۲
HELIX . ۳
ANTIPARALLEL . ۴
TM=MELTING TEMPERATURE . ۵

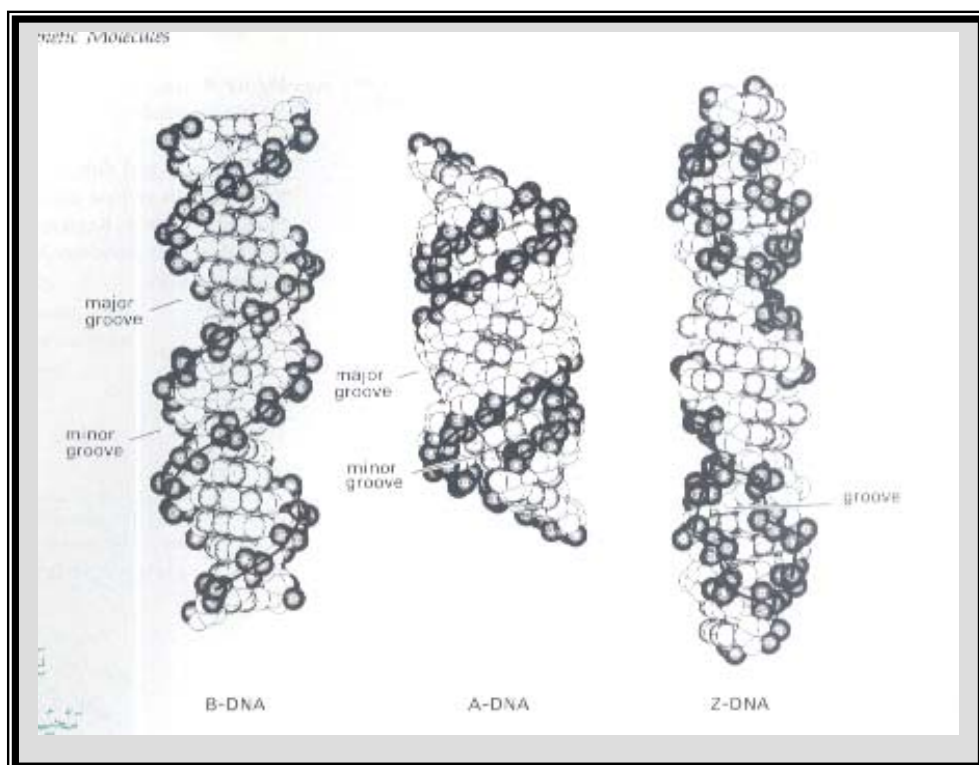
۱-۲-۴-۱- انواع ساختمان دوم مولکول DNA [منبع ۱۶، ۱۲]

بر حسب چگونگی قرار گرفتن بازها در مولکول DNA و شرایط فیزیکی و شیمیایی محیط مولکول DNA ساختارهای متفاوتی به خود می‌گیرد و انواع مختلفی از DNA شامل A-DNA، B-DNA و Z-DNA را به وجود می‌آورد. که تفاوت آنها در میزان چرخش، پیچش و زاویه قرار گرفتن بازها در DNA می‌باشد.

۱- A-DNA: معمول‌ترین نوع DNA در محلولها و بدن جانداران می‌باشد که در آن هر جفت باز 360° درجه با باز مجاور خود چرخش دارد، از این رو مولکول DNA به صورت مارپیچی راست گرد در می‌آید. که در آن هر دور ده جفت باز مکمل قرار می‌گیرد بین جفت باز مکمل A $3/4$ فاصله بوجود می‌آید و در هر دور آن ده جفت باز مکمل و با طول $34A$ و قطر $20A$ را تشکیل می‌دهد.

۲- B-DNA: در محیط با غلظت کم نمک و در رطوبت کم بوجود می‌آید. در آن به صورت مارپیچ راستگرد و قطورتر که در هر دور آن ۱۱ جفت باز با فاصله $2/6A$ در می‌آید که در آن شیار بزرگ باریکتر و عمیق‌تر و شیار کوچک پهن و کم عمق‌تر می‌شود.

۳- Z-DNA: اسکلت پلی نوکلئوتیدی در آن به صورت زیگزاگ در می‌آید. طول آن بلندتر و باریکتر می‌شود در هر دور آن ۱۲ جفت باز مکمل قرار می‌گیرد، چپ گرد، نوکلئوتیدهای سیتوزینی و گوانینی فراوان دارد متیلاسیون سیتوزین DNA سلول شکل B را به شکل Z تبدیل می‌کند احتمالاً در تنظیم بیان ژن نقش دارد.

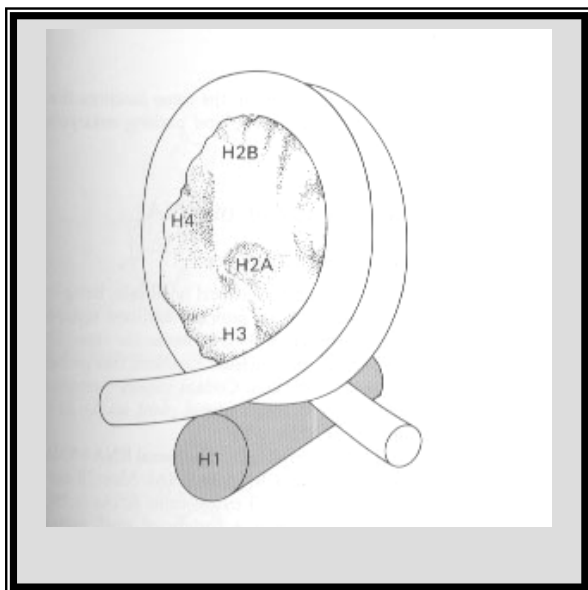
شکل ۱-۵. انواع ساختار

دوم DNA [منبع ۳۳]

۱-۴-۳- ساختمان سوم DNA: [منبع ۱۶، ۳۱]

در سلولهای پروکاریوتی (باکتریها) مولکول DNA به صورت مارپیچ دورشته ای حلقوی است که اغلب کروموزوم نامیده می شود که در ناحیه نوکلئوتیدی قرار می گیرد. DNA در این ناحیه به مولکولهای پروتئینی به صورت کلاف در می آید مهمترین این پروتئین ها عبارتند از: Hu، H-NS می باشد.

در سلولهای یوکاریوتی (سلولهای جانوری، گیاهی، قارچی و آغازی) در مارپیچ دوتای پیچ های اضافی به وجود می آید و محور مارپیچ در فضا می چرخد و ساختمان سوم را به وجود می آورد DNA به پروتئینهای مختلفی از جمله هیستونها^۲ متصل می شود. ۵ نوع هیتون (H) به نامهای H1، H2A، H2B، H3 و H4 وجود دارد که هر مارپیچ دوتای DNA ۱/۷۵ دور اطراف هر هشت واحد هیستونی (هیستونها بجز H1) به صورت چپگرد می چرخد و نوکلئوزوم را به وجود می آورد سپس نوکلئوزوم به کمک قطعه ای از DNA رابط^۳ به طول ۵۵ جفت باز مکمل به یگدیگر متصل می شوند. شکل گیری نوکلئوزوم سبب می شود DNA حدودا ۷ بار متراکم تر شود و رشته ای به قطر ۱۰nm را به وجود آورد.

شکل ۱-۶. یک نوکلئوزوم [منبع ۳۴]

۱. پروتئین هارشته هستیونی Histone-like proteines
۲. HISTONES
۳. LINKER DNA

رشته ۱۰nm مجدداً به شکل مارپیچ متراکم تر در می آید که هر دور ۶ نوکلئوزوم قرار می گیرد و رشته ۳۰nm را می سازد. و حدوداً DNA ۴۰ بار متراکم تر می شود کرمایتی اینتر فازی نام دارد.

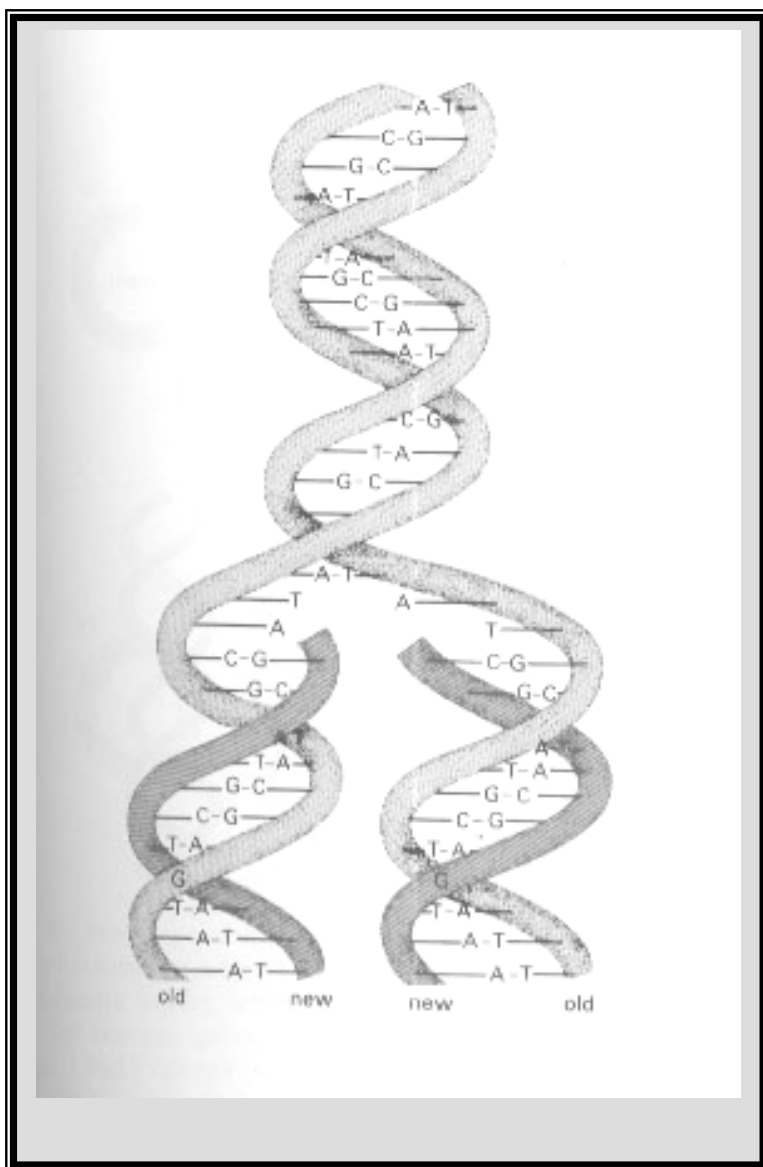
رشته ۳۰ نانومتری نیز دور یک داربست پروتئین به شکل حلقه های شعاعی می پیچد و کاملاً متراکم می شود. کروموزوم متفاوتی را می سازد. اگر جهت تاب خوردگی ابرمارپیچ همسو با مارپیچ دوتایی باشد ابر مارپیچ را مثبت^۱ و گرنه ابر مارپیچ منفی^۲ نام دارد در حالت استراحت سلول ابر مارپیچ DNA عمدتاً منفی است و هنگام همانند سازی که چنگال همانند سازی تشکیل می شود ابر مارپیچ مثبت است. یا DNA ممکن است فاقد هر نوع پیچ خوردگی اضافه باشد که به آن حالت استراحت^۳ (ریلکس) گفته می شود. که به کمک برش در یک رشته پلی نوکلئوتیدی DNA حاصل می شود یک DNA می تواند به سه حالت استراحت، ابر مارپیچ مثبت و ابر مارپیچ منفی باشد که به این اشکال ایزومری خاص توپو ایزومراز^۴ حاصل می شود. آنزیم DNA ژیراز^۵ نوعی توپو ایزومراز است که از همانند سازی DNA باکتری نقش مهمی دارد.

۱-۵- همانند سازی DNA [منبع ۳۳، ۴۴]

DNA قبل از اینکه از یک نسل به نسل (سلول) دیگر منتقل شود باید بطور دقیق همانند سازی کند. هنگام همانند سازی دو رشته DNA بطور موضعی جدا می شوند و هریک به عنوان الگویی در ساخت رشته پلی نوکلئوتید مکمل جدید نقش دارند. سلسون و استال^۶ نشان دادند که همانند

۱ . PROTEINSCAFFOLD .
۲ . POSEIWSUPERHLIX .
۳ . relax .
۴ . Topoisomtrase .
۵ . DNA Gyrase .
۶ . MESELSONANDSTAHL .

سازی DNA نیمه حفظ شده است. یعنی پس از همانندسازی هر یک از DNA های دو رشته ای دختر یک رشته آن قدیمی و یک رشته جدید است.

شکل ۱-۶ همانند سازی DNA [منبع ۳۴]

۱-۵-۱- ویژگی های همانند سازی [منبع ۱۵،۱۲]

- ۱- برای ساخت هر مولکول جدید DNA (DNA دختر) به رشته الگو نیاز دارد.
 - ۲- همانند سازی نیمه حفظ شده است.
 - ۳- همانندسازی از یک محل مشخص در داخل کروموزوم به نام نقطه شروع آغاز می شود.
 - ۴- همانندسازی همراه با ایجاد حباب همانند سازی در نقطه شروع آغاز می شود که در آن دو رشته DNA مادر بطور موضعی جدا و هریک به عنوان الگو در ساخت DNA به کار می رود.
 - ۵- محلی که همانند سازی در آن صورت می گیرد چنگال همانندسازی نام دارد.
 - ۶- در هر حباب همانندسازی در سلول یوکاریوت و پروکاریوت ساخت DNA در دو جهت نقطه شروع ادامه می یابد و تولید دو چنگال همانند سازی می کند.
 - ۷- همانندسازی در جهت $3' \rightarrow 5'$ صورت می گیرد.
 - ۸- همانندسازی در یکی از رشته های DNA (رشته رهبر^۱) پیوسته و در رشته دیگر (رشته پیرو^۲) گسسته می باشد.
 - ۹- صحت همانندسازی با دقت زیاد در سه مرحله : انتخاب باز صحیح در مرحله پلیمریزاسیون، فعالیت غلط گیری پلیمر از در هنگام همانندسازی و ویرایش خطا بلافاصله بعد از همانند سازی صورت می گیرد.
 - ۱۰- همانندسازی شامل سه مرحله:
- آغاز: شامل همایش پرایموزوم در نقطه شروع همانندسازی، طویل شدن شامل ساخت رشته های جدید توسط رپلیزوم و خاتمه شامل پایان همانندسازی می باشد.

۱-۵-۲- همانندسازی در پروکاریوت ها [منبع ۱۳، ۳۰، ۳۴]

۱-۲-۵-۱- نیازمندیهای آنزیمی در همانند سازی پروکاریوت ها [منبع ۱۲، ۲۰]

۱- پریماز: نوعی RNA پلمیراز اختصاصی است که پرامیر می سازد. پریماز بخشی از کمپلکس پریموزوم است که شامل پریماز و پروتئین های Dnab و Dnac و چند پروتئین دیگری است

۲- DNA پلی مرزاها: ۵ نوع DNA در پروکاریوت ها شناخته شده اند که با نام های I ، II ، III ، IV ، V نامیده می شوند این آنزیم ها علاوه بر خاصیت پلی مرزی (ساخت DNA) خاصیت اگزونوکلئازی نیز می باشند.

DNA پلی مرز I (PolI) در ترمیم DNA آسیب دیده شرکت می کند علاوه بر خاصیت پلی مرزی دارای دو خاصیت دیگر نیز هست یکی صحیح و باز بینی^۱ در جهت ۵' → ۳' می باشد . اگر هنگام پلی مرزی نوکلئوتیدی اشتباهی در زنجیره که بارشته الگو جفت شود عمل پلی مرزی متوقف می شود و با فعالیت اگزونوکلئازی خود در جهت ۵' → ۳' نوکلئوتید غلط^۲ را برمی دارد و به جای آن نوکلئوتید صحیح قرار می گیرد.

خاصیت دیگر آن فعالیت اگزونوکلئازی ۳' → ۵' است این عمل هنگام همانندسازی جهت حذف نوکلئوتیدهای RNA پرایمری صورت می گیرد.

DNA پلی مرز II (POL II) : احتمالاً این آنزیم نیز ترمیم DNA نقش داشته باشد علاوه بر خاصیت پلی مرزی دارای خاصیت اگزونوکلئازی در جهت ۵' → ۳' است.

DNA پلی‌مراز III (POL III) :مهمترین پلی‌مراز در همانندسازی پروکاریوت هاست ساختمان آن از سه نوع پلی‌پپتید مختلف ساخته می‌شود و شکل فعال این آنزیم هولو آنزیم DNA پلی‌مراز III نام دارد. این آنزیم همانند سازی رشته‌های رهبر و پیرورا بر عهده دارد. این آنزیم دارای خاصیت پلی‌مرازی $5' \rightarrow 3'$ و فعالیت آگزو نوکلئازی $3' \rightarrow 5'$ است. DNA پلی‌مرازهای IV و V نقش آنها به خوبی مشخص نیست و احتمالاً در ترمیم DNA دخالت دارند.

۳- هلیکازها

آنزیم‌هایی هستند که با شکستن پیوندهای پروژن بنی جفت بازهای مکمل سبب باز شدن دو رشته DNA مادر می‌شوند در واقع هلیکاز رشته‌الگوی تک رشته‌ای مورد نیاز برای فعالیت آنزیم‌های DNA پلی‌مراز در دسترس قرار می‌دهد. DnaB نوعی هلیکاز است که در ساختمان پریموزوم قرار دارد.

۴- توپوایزومرازها: آنزیم‌هایی هستند که باعث تغییر شکل، اشکال توپولوژیک مختلف DNA به یکدیگر می‌شوند زیرا نوعی توپوایزومراز است که باعث تبدیل آبرماریچ مثبت به منفی می‌شود در هنگام همانندسازی با حرکت چنگال همانندسازی به جلو ابرماریچ‌های مثبت ایجاد می‌شود که مانع فعالیت هلیکاز است زیرا با تبدیل این ابرماریچ‌های مثبت به منفی امکان ادامه فعالیت زیرا را می‌دهد.

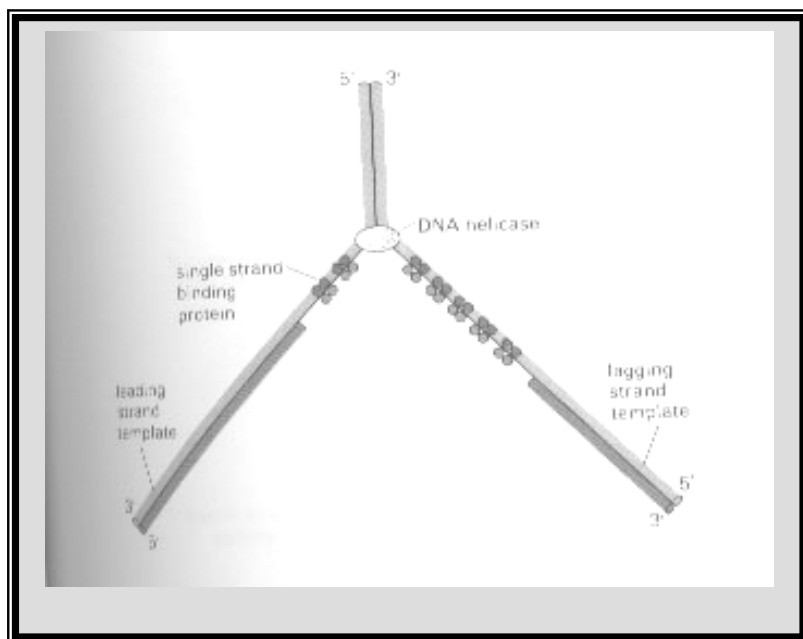
۵- لیگازها: آنزیم‌هایی هستند که باعث تشکیل یک پیوند فسفودی استری بین دو نوکلئوتید مجاور می‌شوند.

۱-۵-۲-۲- عوامل پروتئینی مورد نیاز دیگر در همانندسازی DNA [منبع ۱۲، ۱۵]

DNA: در شناسایی نقطه شروع همانندسازی و بازنمودن مارپیچ دورشته ای در این محل نقش دارد.

۲- DNAC: به DNAB در باز شدن دو رشته DNA کمک می کند

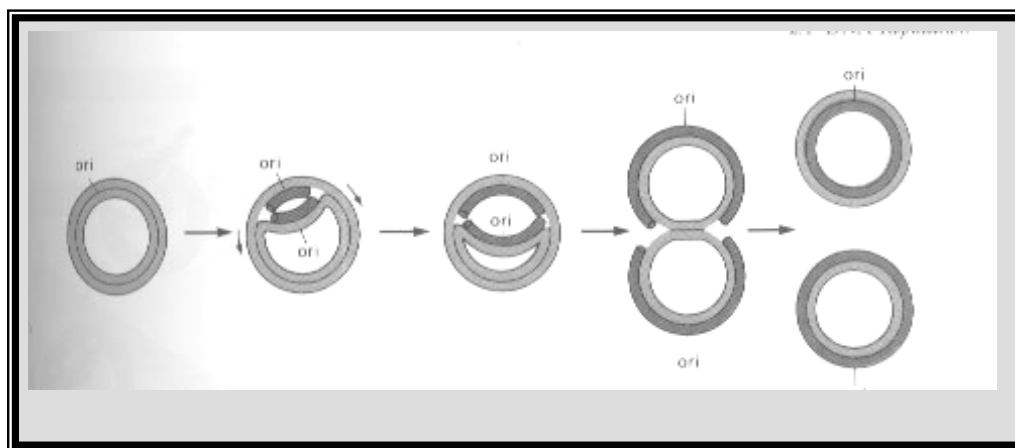
۳- SSB: پس از باز شدن دو رشته DNA دو رشته ای به هر یک از زنجیره ها متصل می شود مانع اتصال دو رشته DNA جدا از هم می شود.

شکل ۱-۷ نمایش همانند سازی DNA و اجزای آن [منبع ۳۴]

۱- ۵-۲-۳- مراحل همانندسازی در پروکاریوت ها [منبع ۱۵،۱۲]

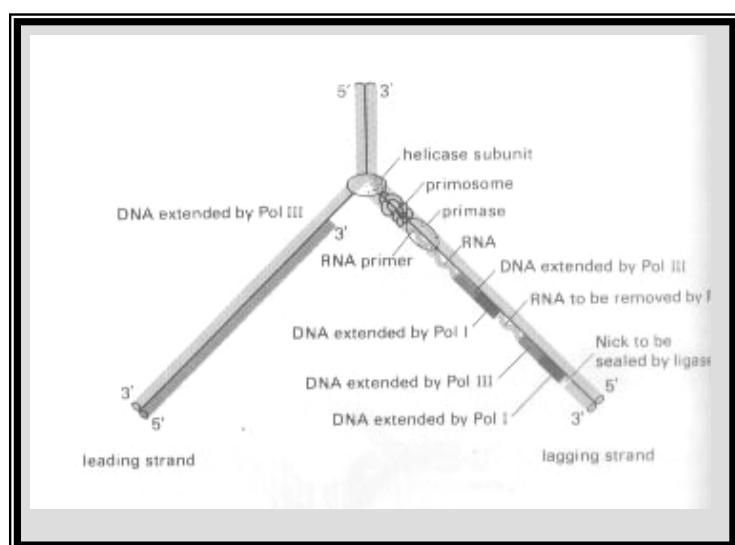
۱- مرحله شروع: با اتصال پروتئین DnaA نقطه شروع همانندسازی یا OriC این پروتئین با کمک پروتئین Hu و مصرف ATP دورشته DNA به اندازه ۱۳ جفت باز را فراهم می سازد سپس DnaB و DnaC به آنها اتصال می یابد DnaB که نقش هلیکازی دارد ماریپچ DNA به طور موضعی باز می شود پروتئین های SSB نیز به این مجموعه ماحق تا در پایداری DNA های تک رشته ای ایجاد شده نقش داشته باشند کمپلس حاصل را پریر ایمینگ نام دارد.

شکل ۱-۸. همانند سازی DNA در یک پروکاریوت [منبع ۳۴]

سپس با اتصال DnaG به DnaB این آنزیم پرایمر را برای شروع همانندسازی می سازد و کمپلکس حاصل پرایموزوم نام دارد. با اضافه شدن DNA پلیمراز III به پرایموزوم کمپلس رپلیزوم تشکیل می شود. که همانندسازی را آغاز می کند رپلیزوم اجزای مورد نیاز برای همانندسازی DNA را دارد. DNA زیرا از که ابرماریپچ ها را حذف می کند جزء رپلیزوم نمی باشد.

۲- مرحله ادامه (طویل شدن) همزمان دورشته رهبر و پیرو: باباز شدن دورشته DNA در نقطه شروع همانندسازی حباب یا حلقه ای شبیه چشم بوجود می آید که در سمت راست و سمت چپ حباب دو چنگال همانندسازی بوجود می آید در هر چنگال همانندسازی ساخت یک رشته DNA دختر جدید به صورت پیوسته^۱ در رشته رهبر پس از ساخت پرایمر توسط DNA پلی مراز III باباز شدن تدریجی چنگال همانندسازی انجام می شود. از آنجا که دو رشته DNA به صورت موازی و در جهت مخالف اند همانندسازی در رشته پیرو به صورت پیوسته صورت نمی گیرد بلکه با ساخت قطعات کوچکی به نام ((قطعات اوکازاکی^۲)) به صورت گسسته^۳ صورت می گیرد. ساخت هر قطعه اوکازاکی پس از تشکیل پرایمر توسط آنزیم پرایماز بوسیله آنزیم DNA پلی مراز III به طول ۱۰۰ نوکلئوتید از جنس DNA شروع می شود. در مرحله بعد DNA پلی مراز I به انتهای ۳ قطعه اوکازاکی قطعه قدیمی تر متصل می شود و از محل درز بین دو قطعه اوکازاکی مجاور هم شروع به تجزیه پرایمر از آنها ۵ آن و ساخت DNA به جای آن انجام می دهد. با جابه جایی تدریجی درز دو انتهای ۳ → ۵ دو قطعه اوکازاکی مجاور توسط آنزیم DNA لیکاز با تشکیل پیوند فسفودی اتر به هم متصل می شود.

شکل ۱-۹. همانند سازی در دورشته رهبر

و پیرو مولکول DNA [منبع ۳۴]

۱ . Continuous
 ۲ . Okazak Fragment
 ۳ Continuous

۳- مرحله پایان همانندسازی

برای خاتمه همانندسازی نیز توالی اختصاص در DNA به نام *ter* درست در نقطه تعامل نقطه شروع همانندسازی بوجود دارد که با اتصال پروتئین ویژه های به نام *Tus*^۱ به آن انجام می شود که پیام پایان همانندسازی به رپلیزوم ارائه می شود و همانندسازی پایان می یابد که موجب جدایی دو DNA دختر می شود.

۱-۵-۳ همانندسازی در یوکاریوت ها [منبع ۱۱، ۲۱، ۳۷]

اصول کلی همانندسازی در یوکاریوت ها مشابه پروکاریوت ها می باشد ژنوم یوکاریوت ها به مراتب بزرگتر و ساختمان کروموزوم آنها پیچیده تر است از اینرو سرعت همانندسازی حدود یک دهم تا یک بیستم (۵۰ تا ۱۰۰ نوکلئوتید در برابر ۱۰۰۰ نوکلئوتید در هر ثانیه) کمتر از پروکاریوت ها می باشد لذا برای اتمام همانندسازی (به فواصل ۳۰/۰۰۰ تا ۳۰۰/۰۰۰ نوکلئوتید) صورت می گیرد نقطه شروع همانندسازی را رپلیکیتور^۲ می نامند و کل DNA همانندسازی شونده از یک رپلیکیتور را یک رپلیکون^۳ می نامند. ژنوم اشرشیاکلی که دارای یک نقطه شروع همانندسازی است در واقع یک رپلیکون بزرگ است ولی تعداد رپلیکون های موجود در کل ژنوم (DNA های موجود در هر سلول) سلول های یک پستان دار بین ۱۰/۰۰۰ تا ۱۰۰/۰۰۰ تخمین زده می شود در عمل به دلیل وجود این رپلیکون های متعددی همانندسازی ژنوم یک سلول انسان تقریباً در ۸ ساعت صورت می گیرد که در غیر این صورت ماهها وقت لازم بود تا یکبار همانندسازی کامل آن صورت گیرد.

Termination ۱
replicator . ۲
replicon . ۳